

عنوان مقاله:

واکاوی معیارها و روشهای تعیین تراکم ساختمانی در طرحهای توسعه شهری شهرهای ساحلی استان مازندران (نمونه موردی شهرهای نوشهر و چالوس)

محل انتشار:

دومین همایش ملی دستاوردهای نوین در مطالعات سبز؛ چالش ها و کاربردها (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

علی تفضلی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته برنامه ریزی شهری، موسسه آموزش عالی مازنیار

شیرزاد یزدانی - دکترای شهرسازی (عضو هیات علمی موسسه آموزش عالی مازنیار)

خلاصه مقاله:

یکی روشهایی که مشاورین طرحها به هنگام پهنه بندی تراکم ساختمانی از زمان تهیه نخستین طرحها تاکنون استفاده نموده اند، گاهی سلیقه ای، بدون مبنای مشخص و دقیق علمی و توجه بیشتر به درآمدزایی و بعضی اوقات نیز علمی و منطقی بوده است؛ بنابراین آسایششناسی معیارها و روشهایی که تاکنون در تعیین پهنه های تراکم ساختمانی به کار رفته، در حل چالشهای موجود در این زمینه بسیار سودمند خواهد بود. بررسی طرحهای توسعه و عمران شهرهای چالوس و نوشهر میتواند در تعیین الگوی تراکم ساختمانی آنها، تسهیل کننده باشد. لذا در این جهت ابتدا باید در نظر گرفت که چه معیارهایی بر تعیین تراکم ساختمانی موثرند و سپس باید تفاوت ضوابط احداث بنا و تراکم در دو شهر مقایسه شود و سر آخر نیز با استفاده از اطلاعات به دست آمده و نظر کارشناسان امر، الگوی تراکم ساختمانی مطلوب برای این دو شهر انتخاب شود. بنابراین هدف اصلی پژوهش حاضر تعیین الگوی تراکم ساختمانی مطلوب برای شهرهای چالوس و نوشهر است. برای انتخاب الگوی تراکم ساختمانی در شهرهای نوشهر و چالوس، در ابتدا الگوهای تراکمی از جمله الگوی سنتی، الگوی سیال (شناور)، الگوی سه سطحی، الگوی راهبردی-ساختاری و الگوی ترکیبی با یکدیگر مقایسه دودویی شده و هر الگویی که صاحب امتیاز بیشتری شود و وزن نرمال بالاتری داشته باشد به عنوان الگوی تراکم ساختمانی مناسب برای هر شهر انتخاب می شود. نتایج نشان داده است که استفاده از طرح سیال برای دو شهر نوشهر و چالوس بهترین الگوی تراکم ساختمانی است. زیرا هم به مسئله حقوق همسایگی (عدم سایه اندازی و تابش نور خورشید)، هم منظر شهری و هم تنوع گونه های ساختمانی توجه دارد.

کلمات کلیدی:

تراکم ساختمانی، ضوابط احداث بنا، شهر نوشهر، شهر چالوس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1615112>

